

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Stockholm
1992-09-14

FFs Dnr 2/2

***Fullmaktslagstiftning om valutareglering och kreditreglering
Ds 1992:69***

Finansbolagens Förening har genom remiss den 10 juli 1992 beretts tillfälle att avge yttrande över rubr promemoria. Med anledning därav får föreningen anföra följande.

I promemorian föreslås att nuvarande lagar gällande kreditpolitiska medel och valutareglering skall upphöra att gälla. I stället föreslås en ny lag om valutareglering och kreditreglering. I lagen föreslås regler om att vissa kreditregleringsinstrument (likviditetskrav, utlåningsreglering, emissionskontroll, placeringskrav och räntereglering) skall få användas när valutareglering är i kraft.

Såvitt avser kreditreglering föreslås i promemorian utan motivering att placeringskrav och räntereglering skall kunna gälla för alla kreditinstitut och således även för finansbolag. Enligt nu gällande lagstiftning kan inte dessa kreditregleringsinstrument tillämpas på finansbolag. Placeringsplikt kan fn föreskrivas för bank och försäkringsinstitut och räntereglering kan användas mot alla kreditinstitut utom finansbolag.

En skärpning av nu gällande lagstiftning föreslås innebärande att valutareglering i fredstid endast får tillämpas om det råder utomordentliga förhållanden som är föranledda av en allvarlig olycka, våldshandling, epidemi eller liknande eller utomordentligt stora kortfristiga kapitalrörelser och det är uppenbart att andra penningpolitiska åtgärder inte är tillräckliga.

Finansbolagens Förening tillstyrker att regleringsmöjligheterna avseende valuta- och kreditmarknaderna sammanförs i en lag. Föreningen tillstyrker vidare att föreslagen skärpning av kraven för användande av valutareglering i fredstid införes. Därmed erhåller lagen den karaktär av beredskapslagstiftning som också är syftet med nuvarande lagstiftningar, vilka dock ej tidigare tillämpats på sådant sätt.

MEDLEM I EUROFINAS, EUROPAFACTORING
OCH LEASEUROPE

ADRESS
STRANDVÄGEN 7B, ENTRÉ 2
BOX 14034, S-104 40 STOCKHOLM

TELEFON
NAT 08-660 68 90
INT + 46 8 660 68 90

TELEFAX
NAT 08-662 76 12
INT + 46 8 662 76 12

Placeringskrav föreslås kunna tillämpas även betr finansbolag. Placeringskrav är en ersättning för nu gällande bestämmelser om allmän och särskild placeringsplikt och likviditetskrav. Dessa regleringsmetoder kan enligt gällande lagstiftning endast användas mot bankinstitut och försäkringsinstitut. Allmän placeringsplikt syftar till att tillgodose behovet av långfristig kredit åt staten eller för bostadsbyggandet, medan särskild placeringsplikt skall tillgodose behovet av byggnadskrediter.

Det är föreningens uppfattning att det på samma grunder som är tillämpliga för nu gällande lagstiftning saknas skäl att göra dessa kreditregleringsinstrument tillämpliga för finansbolag. Någon motive-ring för den föreslagna förändringen lämnas för övrigt ej. En tillämpning av placeringskrav på ett finansbolag innebär en reglering av en verksamhet som ej är karaktäristisk för finansbolagens huvudsakliga inriktning. Finansbolagens verksamhet är inte långfristiga finansiella värdepappersplaceringar utan utgörs av andra och aktiva finanstjänster. Ett placeringskrav är således helt främmande för finansbolagens rörelseinriktning och bör därför inte införas. Föreningen avstyrker därför att placeringskrav införes för finansbolag.

När det gäller räntereglering kan sådan enligt nu gällande lagstiftning riktas mot alla kreditinstitut utom finansbolag. Finansieringsbolagskommittén föreslog i samband med utredningsarbetet inför auktorisationen för finansbolag, att räntereglering skulle kunna riktas även mot finansbolag. Så gott som samtliga remissinstanser som representerade näringslivet avstyrkte räntereglering för finansbolag vid denna tidpunkt. Föredragande statsrådet anförde i prop 1979/80:159 med förslag till lag om ändring i lagen (1974:922) om kreditpolitiska medel mm, s 24 f, en rad bärande skäl till varför räntereglering inte borde kunna tillämpas mot finansbolag.

De huvudsakliga skälen till varför räntereglering ej ansågs lämplig för finansbolag är allttjämt giltiga enligt föreningen. T ex är finansbolagens kreditgivning av en annan typ än övriga kreditinstituts och ofta förknippad med större risker och mer varierande villkor än andra kreditinstitut. Denna verksamhet bör utan reglering från statsmakterna kunna avspegla sig i räntesättningen. Vidare utnyttjar finansbolagen i högre grad än andra kreditgivare kundernas tillgångar t ex fakturafordringar, kontraktsfordringar som säkerhet. Denna form av kreditgivning är mycket viktig för näringslivet och om finansbolagens räntesättning inte skulle få tillämpas finns risk för att all finansiering framdeles istället kommer att inriktas på mer traditionella säkerheter till nackdel för såväl andra kreditgivare som kunder. Det finansiella utrymmet för kunderna begränsas.

Slutligen tillkommer att finansbolagens verksamhet i regel är sådan att den innehåller betydande inslag av olika sorters tjänster och inte endast en finansieringsdel. Detta betyder att finansbolagens räntedel i regel inte är urskiljbar. Finansbolagen tillhandahåller således ofta administrativ service såsom bokföring, fakturering, likvidmottagning, inkasso mm. Såvitt gäller leasing innefattar leasingavgiften bl a såväl ersättning för leasingobjektets anskaffningskostnad som ersättning för krediten som ingår i leasingen och ersättning för övriga kostnader. En klart urskiljbar räntedel saknas således.

Mot bakgrund härav avstyrker föreningen räntereglering för finansbolag.

Stockholm som ovan
FINANSBOLAGENS FÖRENING

/Tom Ekelund/
Ordförande

/Claes Månsson/